

מלכות	חסד גבורה תפארת (תי"ת)	דעת מוח ג' (נשמת ה"ק)	בינה	חכמה	קוץ היוד	כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נצח הוד יסוד	נצח הוד יסוד (ו' קצוות - ו"ק)						
נפש	רוח		נשמה	חיה	יחידה	ה' חלקי נשמה	
נוק' [דז"א] - רחל (פרצוף 1)	זעיר אנפין [ז"א] (פרצוף 2)		אימא (פרצוף 3)	אבא (פרצוף 4)	אריך אנפין [א"א] (פרצוף 5)	ה' פרצו'	
יעקב ורחל (יעו"ר) [לפעמים: נה"י (ולא מלכות)]	זעיר אנפין ונוק' [זו"ן] [לפעמים רק הג"ת (בלי נה"י)]		ישראל סבא ותבונה (יש"ס ותבונה - ישסו"ת)	אבא ואימא [עילאין] (או"א)	עתיק ונוק' [עו"ג] אריך ונוק' [או"ג]	י"ב פרצופים	
עשיה	יצירה		בריאה	אצילות	אדם קדמון [א"ק]	עולמות	
אותיות	תגין		נקודות	טעמים		טנת"א	
אותיות			תגין	נקודות	טעמים'		
ד' אפשרויות: לְעוֹלָם (הכי נפוז) צְבָאוֹת יְרָאָה בלי ניקוד	גְבוּרָה שְׂבָא תְּפָאֶרֶת חֹלֶם הוֹד קוֹבוּץ	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	צירי	פתח	קמץ	ניקוד	
מילוי ההי"ן ב"ן (מילוי - כ"ו) יוד הוּהוּ	מילוי אלפי"ן מז"ה (מילוי - י"ט) יוד הא ואו הא		מילוי יודי"ן (אל"ף בוא"ו) ס"ג (מילוי - ל"ז) יוד הי ואו הי	מילוי יודי"ן ע"ב (מילוי - מ"ו) יוד הי ויו הי	מילוי יודי"ן מ"ו (מילוי - ק"מ) אלף הי יוד הי	הוי"ה במילוי (זכרי)	
מילוי ההי"ן קנ"א (מילוי - ק"ל) אלף הוּהוּ	מילוי אלפי"ן קמ"ג (מילוי - קכ"ב) אלף הא יוד הא		מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	אהי"ה במילוי (נוקבי')	
עטרת היסוד	חסד יד ימין גבורה יד שמאל תפארת גוף הוד רגל שמאל יסוד ברית	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא (שורשי המוחין שבכתר)	גוף	
כבוד	לב		מוח	מקיף חיה (בחוץ)	מקיף יחידה (בחוץ)	מל"כ	
היכל	לבוש		גוף	נשמה	שורש	שנגל"ה	

כתר - גולגלתא
יְהוּהָ (קמץ)

בינה - מוח שמאל
נוק' דעתיק
יְהוּהָ (צרה)

גבורה - זרוע שמאל
אימא (עילאה)
יְהוּהָ (שְׂבָא)

הוד - רגל שמאל
נוק' דז"א
יְהוּהָ (קוביץ)

דעת - מוח ג' (אמצעי)
א"א ונוק'
יְהוּהָ (מוצאה)

תפארת - גופא
יש"ס ותבונה
יְהוּהָ (חולם)

יסוד - ברית
יעקב ורחל
יְהוּהָ (שורוק)

חכמה - מוח ימין
עתיק
יְהוּהָ (פתח)

חסד - זרוע ימין
אבא (עילאה)
יְהוּהָ (סגול)

נצח - רגל ימין
ז"א
יְהוּהָ (חיריק)

מלכות - עטרת היסוד
יְהוּהָ (לְעוֹלָם/צְבָאוֹת/יְרָאָה/בלי ניקוד)

"בנין שלם" (בנין העיקרי) מורכב מג' שלבים:

1. בנין אחור (בנין קטן).
2. בנין פנים (בנין גדול).
3. יחוד.

מערכת זו מתפרסת ל 4 ימים.

בכל יום מתחילים מערכת חדשה.

בכל יום עובדים בכל ארבעת המערכות במקביל (כל מערכת ביום שלו):

יום א': הכנה לפני הבנין העיקרי (קרבות - זמירות - יוצר).

יום ב': בנין אחור (שמע עד למען שמו).

יום ג': בנין פנים (באהבה...).

יום ד': יחוד (ויעבור).

מבנה של מערכת אחת
(התקדמות במערכת, לפי הימים)

יום	יום א' הכנה לבנין	ליל ב'	יום ב' בנין אחור	ליל ג'	יום ג' בנין פנים	ליל ד'	יום ד' יחוד
שלב	עליה ובנין 2-3-4, 6-7-8	ירידה לבי"ע 2-3-4, 6-7-8	עליה וכניסה (ל- 1 וחצי 5 אחור)	(אין ירידה)	עליה וכניסה (ל- 1 וחצי 5 פנים)	ירידה לבי"ע 1 וחצי 5	עליה וכניסה (חזרה) ל- 1 וחצי 5
עבודה עיקרית			בירורים (רפ"ח דאח') ובנין אחור	נסירה (באצילות)	בירורים (רפ"ח דפנים) ובנין פנים		יחוד
תיבות	קרבות / זמירות / יוצר (היכלות)	--	אחד עד למען שמו (הכנה ובנין)	ק"ש עה"מ (הכנה ובנין)	באהבה עד שים שלום (הכנה ובנין)	--	ויעבור
כניסה לאצ' (O)	תיבת ברוך (ל 2-3-4) (היכלי בי"ע)		תיבת ברוך (הנוק') (ל 1 וחצי 5) (בנין באטב"ח)		תיבת באהבה (ל 1 וחצי 5)		תיבת ברוך (הנוק') (ל 1 וחצי 5) (תמול שלשום)

הבחינות העולות לאצ' בתיבת ברוך: היכלות של יום א' (2-3-4), הנוק' של יום ב' (אחור), הנוק' של יום ד' (יחוד).

העבודה בכל יום (תקציר המערכות)

(מבט מהיום לאחור, לדעת באיזה בחינה

עובדים במקביל, בכל אחת מ 4 מערכות)

* בדברי הרב, יום א' של כל מערכת מתייחס לבנין האחור (שהוא באמיתות יום ב'). יום א' האמיתי, שהוא יום ההכנה (2-3-4), אינו נחשב. עיין שעה"כ דרוש'ו דר"ה, דף צ"ג ע"ג. דף כ"ח סע"ד. שע"ר ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' קי"ד, ש' קי"ט. עי' כרם שלמה ח"ו דף קע"ט ע"ב.

חיצוניות - מעשה

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשיה חיצוניות דחיצוניות

פ"ג דשיה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצ'י

פנימיות - דיבור

חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי בייע דפיה דשיה חיצוניות דפנימיות

פ"ג דשיה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דפנימיות

אצילות

אצילות			
1	2	3	4
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
פנימי קיש	בשכמל"ו תהילות	זמירות	קרבתות (ג"ת)
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)

אצילות

אצילות			
5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
		חיצ'י פנימי תשי"ר	חיצ'י פנימי תשי"ר
פנימי קיש	תשי"י	תשי"י	יפנה ויטול חיי ברכות
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)

בריאה תחתונה

בריאה תחתונה			
9	10	11	12
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
קדיש אחר י"ח	בשכמל"ו ותהילות		ז"א (ג"ת)
חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)
כלי אצ"י [4]	יהוה	אדני	אלהים (י)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

בריאה תחתונה

בריאה תחתונה			
13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
קדיש אחר י"ח	יוצר	תשי"י	ז"א (ג"ת)
חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)
כלי אצ"י	[1] יהוה	אדני	אלהים (י)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

יצירה תחתונה

יצירה תחתונה			
17	18	19	20
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
קדיש אחר י"ח	זמירות		ז"א (ג"ת)
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

יצירה תחתונה

יצירה תחתונה			
21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
קדיש אחר י"ח	טי"ק	טי"ג [5]	ז"א (ג"ת)
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

עשיה תחתונה

עשיה תחתונה			
25	26	27	28
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א
קדיש אחר י"ח	קרבתות		
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

עשיה תחתונה

עשיה תחתונה			
29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א נשמה
קדיש אחר י"ח	ברכת עניי בר' אשר יצר	ברכת עניי בר' אשר יצר	ז"א (ג"ת)
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

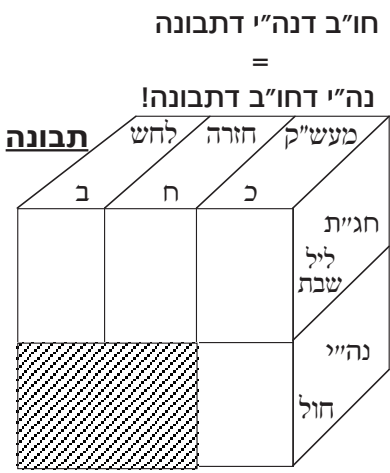
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מק"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מק"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מק"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מק"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מק"פ</p>

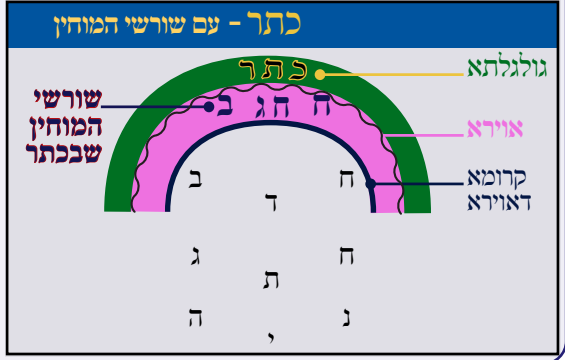
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	אבות
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	חסדים	מורים
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	הטוב שמך	גבורות
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	מגן אב'	אבות
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה	כריש'ה וקליפה'ה	כריש'ה וקליפה'ה

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והעניו.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

ולכן אין ז"ל ק"ש פ"א במנחה אבל זה הזווג דמנחה אע"פ שהוא
 אב"א הנה הוא מעולה עד מאד ואיננו כשאר הזווגים דאב"א ולכן
 לר"ב צו נפילת אפי"ס (ו) והענין (ג) הוא שעתה עולה המלכות אב"א
 שיפור קומתו ממש אבל בערבית אין המל' עולה רק אחר ב"א
 מן החזה שלו ולמעלה בלבד שהוא שיפור קומת הנה"י בלבד ולכן
 אין לר"ב נפילת אפי"ס בערבית כי מאחר שהיא אינה עולה למעלה
 במקום המוחין שלו עד אר"א (ג) א"כ אין תועלת בעלית מ"ן של
 הנשמות. בנפילת אפי"ס אבל במנחה שהיא עולה עד אר"א כמוהו
 אע"פ שהיא אחר באחור היא לריכה אל מ"ן מנשמות הלדיקים וז"ס
 אומרים ז"ל לעולם יהא אדם זהיר בחפלת המנחה שהרי אליהו
 לא נענה אלא בחפלת המנחה. והטעם שלא יש שום זמן שהיה
 היא והוא אחר באחור וזהו שיפור קומתה שיה לאלא במנחה
 וטעם שלא נענה אליהו אלא בחפלת המנחה הענין הוא (ד) דע
 כי אליהו ז"ל יש בו בחינת נשמות (ג) גדד ואזכירו כנודע והנה הם
 מבחי' קון שהיא בחי' הנפש הנקרא מלכות בסוד אהנו עמאים
 לנפש אדם ואלו גדד ואזכירו הם בחי' מ"ן דמל' והו הטעם שזכה
 אליהו לאותה המעלה הרמה והנפלאה אחר שנתעברו בו נשמות
 גדד ואזכירו ולכן נשתנה שמו מפינחס לאליהו לפי שאלוהי בנ"ן
 כמנין הויה דב"ן דההין והיא בחי' המ"ן דמל' כנודע ולכן אליהו
 נענה בחפלת המנחה כי אז העלה מ"ן אלו כי אז היא היתה לריכה
 לזה כנו'. וכבר דרשנו דמ"א (ד) כי מיציאת מלכים עד בנין
 ב"ה תמיד היו ז"ן אחר באחור ואין קומתה שיה לו רק היא
 עומדת מן החזה שלו ולמעלה ששם מקום לבו של ז"א ונמלא שהמל'
 הנקרא לבס היתה אחרונית עם ז"א וראשה מגיע עד שם עד מקום
 טיבורא דלבא דז"א בלבד לא למעל' מזה וז"ס ואתה הסבות את לבס
 אחרונית שעי"כ הקל"י היו מתגברים בימים ההם ובכל זמן שהיו
 ישראל עש"ז על אדמתם וכיון שגברו הקל"י גרמו לישראל לחטוא
 ולכן אליהו ז"ל חיון הדבר הזה כי ע"י תפילתו העלה אז מ"ן
 ועי"כ עלתה הנקבה אחרונית למעלה עד רישא דז"א ממש ולא
 עד הלך בלבד כמו בחמילה. ונחזור לעניינו כי אע"פ שמחלות
 היום ואילך משתנה הזמן והמעלה עכ"ז עדיין הוא מכלל משפלת
 היום ומש"ה מספיק ק"ש דשחרית לזורך זוג המנחה. אבל בערבית
 שהיא מדה לילה כבר נפסק וכלה המ"ן צב' הזווגים דשחרית
 ומנחה. לכן לר"ב עתה ייחוד דק"ש אחר מחדש לזורך זוג אחר
 באחור דערבית ולכן קורין ק"ש בערבית אבל להיות שאין זוגים
 עתה רק בבחי' אחר באחור ושיפור קומתה עד הלך
 בלבד כנודע ולכן אין לר"ב נפילת אפי"ס פ"א עתה והנה זה היחוד
 דק"ש דערבית אינו מעולה כ"כ כמו הק"ש דשחרית כיון שאינו רק
 אחר באחור וגם כי הוא עד הלך כנו' ולכן אין בו כ"כ כח כמו הק"ש
 דשחרית שהעולה אפילו למנחה. אבל זה הק"ש דערבית אינו מעולה
 אלא לבחי' חיבוק בלבד והענין הוא שאחר חלות לילה מתעורר
 השמאל לחבק את המתעוררת לזורך היום מה שיהיה אה"כ בסוד
 שמאלו חתה לראשי'. וזה החיבוק נעשה ע"י היחוד דק"ש דערבית
 ואמנם הק"ש שעל המטה איננו מענין הגו' כלל אמנם הכונה
 הוא כדי להמשיך ע"י היחוד ההוא אור חזק מן אר"א אל ז"ן
 כדי ששם יתחדשו ויחזקו את הנשמות העולים שם בכל לילה
 בסוד חדשים לנבקים (ו) ונמלא זה הק"ש דערבית הוא לזורך
 החיבוק הנעשה אחר חלות וזה היחוד דק"ש שעל המטה הוא
 לזורך חידוש הנשמות כנו'.

דרוש ב' (י) בענין שינוי הפרש שיש בארבע בחינות של

הק"ש שבכל יום והם הק"ש שאומרים בסדר הקרבנות
 פ' ראשון דשמע ישראל ובשכמל"ו בלבד וק"ש דשחרית וק"ש דערבית
 וק"ש שעל המטה הנה לקמן יתבאר ענין ק"ש דשחרית דיוול באורך
 גדול ומשם תלמד לכל אלו הד' ק"ש והנה שם יתבאר כי טרם
 שנאמר ק"ש דיוול כבר היו ז"א כל המוחין דקטנות חזן מן
 המקיף מלד אבא אשר זה נכנס במלת ישראל ואח"כ במלת
 אחר נכנסים המוחין דר"ק גדלות לפי שכבר כל הקטנות נגמרו
 לנכנס בחמילה ולכן המוחין הנכנסים בו עתה בזו"ן במלת
 אחר הם מזווג אר"א (ד) אשר הם המשיכו אותם המוחין מלמעלה
 מן החיזונית דעתיק כי מן הפנימיות דעתיק א"א להמשיך עד זמן
 ביאת הגואל במהרה בימינו אמן (ו) והנה הקריאת שמע דסדר

הקרבנות דשחרית הוא גרוע מן הקריאת שמע דיוול
 דשחרית לפי שבמלת ישראל נכנסים יחד פנימי דאבא ומקיף
 דמלד אימא דקטנות ביחד ואח"כ במלת אחד נכנס מקיף דאבא
 יחד עם המוחין דר"ק גדלות ולכן אין כח באר"א או להמשיך מוחין
 הנו' ע"י ז"א וזוגם אלא מן פנימיות דאבא בלבד ולא מלמעלה
 דעתיק. והק"ש דערבית גרוע מק"ש דסדר הקרבנות כי במלת
 ישראל אינו נכנס בז"א רק הפנימי דאבא (ז) דקטנות בלבד כי
 המקיף דאימא כבר היה בו בחמילה. ובמלת אחר נכנס מקיף
 דאבא עם המוחין דר"ק גדלות ואז אין אר"א ממשיכין המוחין אלא
 מן החי' אר"ק בלבד והק"ש שעל המטה גרוע מכולם כי במלת
 ישראל אינו נכנס בז"א אלא המקיף דאימא דקטנות בלבד כי כבר
 ביארנו כי לעולם א"א לז"א שיחסר ממנו הפנימי דאימא דמוחין
 דקטנות ובמלת אחד נכנסים בו פנימי ומקיף דאבא דקטנות עם
 ר"ק דמוחין דגדלות ואז אין אר"א ממשיכין להם מוחין אלא מחיזונית
 אר"א עלמין כי מפנימיות עלמין אין שום זמן שימשיכו מוחין. ושאלתי
 טעם הדבר ממז"ל והשיב לי כי כ"כ הוא פנימיות דאבא כמו
 חיזונית דעתיק ואינו מבין דבריו אלה (ח) מה פירושם (ט) והרי לך
 סדר ד' מיני ק"ש מלמטה למעלה דשחרית הגרועה מכולם הוא ק"ש
 שעל המטה ואחריו ק"ש דערבית. ואחריו ק"ש דקרבנות ואחריו
 ק"ש דיוול וזה המעולה שבכולם ולעולם אין ר"ק דגדלות נכנסים
 במלת אחד עד שיכנסו כל המוחין דקטנות לגמרי. אמנם השינוי
 הוא בסדר כניסת המוחין דקטנות כנו'. והנה כפי ערך שלימות
 המוחין דקטנות שיש לו אז טרם שיאמר ק"ש כך כפי הערך ההוא
 מושכין אר"א מוחין דז"ן מלמעלה כי הנה הכלל הוא שלעול' הזווג
 של אר"א הוא להריר אורות עליונים מן המדרגות שלמעלה מהם
 אל המדרגות שלמטה מהם אבל לא כל הזווגים שוים כמ"ס:

דרוש ג' (יב) בענין ד' מיני יחודי ק"ש שעל המטה ושל ערבית
 ושל שחרית בס' הקרבנות ושל שחרית בחפלת יולר
 ולפיל דדרוש שקדם ביארנו כי כל השינוי הוא במלת ישראל בסוד'
 כניסת המוחין דקטנות וכבאר עתה הדרוש הזה יותר באורך
 בע"ה:

דע כי ארבע מיני זוגים הם ריל כי הנה נודע הוא שכאשר
 מזדווגים ז"ן וקונת זוגים הוא כדי להריר נשמות לחתונות
 בעוה"ז. וכבר נתבאר אללנו כי עתה הזווג אינה משלהם עלמם
 אמנם הם לריכים לקחתה בחמלה ממי שלמעלה מהם כיוד הרי
 כאשר ז"ן מזדווגים הנה הז"א הוא נוטל טפה הזווג ההוא מתחל'
 מן אר"א ואח"כ נותנה ז"א בנוקבא בעת הזווג. וכן אבא לוקח
 לזורך זוגו בחמלה מלמעלה ממנו כגון מא"א ואח"כ נותנו לאימא
 בסוד זוגו. ונדבר עתה בענין זוג ז"ן הנה פשוט הוא שאין זוגים
 שוים בכל הזמנים וגם כמה מיני זוגים יש בו אס בחינת זוג
 ישראל ורחל ואס זוגו ישראל ולאה ואס זוגו יעקב ורחל ואס זוגו
 יעקב ולאה כו' וגם נתבאר אללנו סדר מעלת הזוגים כי הנה יש
 זמן שהטפה של זוג דז"א נמשכת מן אבא בלבד פי' ממה שהוא
 חלקו של אבא ולפעמים מושך הטיפה יותר מלמעלה שהוא מן אר"ק.
 ולפעמים מושך יותר מלמעלה מן עתיק והכלל הוא כי דפי גודל
 משה' הזווג דז"א כך מעלת המשכת טיפת זרעו מלמעלה גם דע כי הנה
 בכל פרקו ופרקו יש פנימיות וחיזוניות ולפעמים נמשכת טיפה
 מן החיזונית ולפעמים מן הפנימיות. והוא כי לעולם כאשר ז"א
 ממשך אותה טיפה מן אבא אינו יונק אלא מן חיזונית בלבד כי
 הפנימיות דאבא הוא נחשב כאלו יונק מן עתיק הגנוב ומתלבש
 חוך א"א. (י) והטעם הוא כי כשנתקן עתיק היו אר"א אחר באחור
 ונמלא כי זוג אר"א אחר באחור הוא נמשך מתקין עת"י אלו הם
 דברי מז"ל ואינו זוכר הבנתם ופירושם אמנם הכלל הוא כי אין
 המעלה לעולם אל ז"א אלא מחיזונית אבל בא"א ובעתיק יש
 בהם המשכה מחיזונית ופנימיות: (יא)

ורנה ד' זוגים אלו כל אחד נמשך ממקום א'. כיוד זוג חפלת
 שחרית הוא הזווג המשובח מכל הזווגים שיש פנימי
 החול והוא זוג יעקב ברחל והנה בזווג הזה הוא מושך הטפה
 מחיזונית עתיק ומשם נמשכין המוחין דז"א בעת ק"ש דיוול ואז ז"א
 נותן אל יעקב אותה הטפה כדי שיזדווג הוא יעקב ברחל ובק"ש של
 הקרבנות גם אז נכנסין מוחין דגדלות בז"א כנודע וגם המוחין ההם
 תכליתם

גדלות וביאורים: (א) נה"ש ריש הקדמת ברכת הנותן לשנוי בינה והמעבר עי"ש שהוא זיווג דיוול בכל הכ"ד שעות: (ב) כפס"ח הנוסח עד נה"י
 דלוא"ר כי עתה היא בזוה"י דז"א: (ג) כפס"ח הנוסח וכן בארתי לך כי אלי' יש בו סוד גדד ואזכירו וזה מלד קין שהוא יסוד נפש
 דלדד"ר הנקרא מלכות: (ד) ע"ה אשר ל"ו ס"ג: (ה) לכן אנו לריכים אל יחוד ק"ש דערבית ואף יספיק אורו של ערבית כפ"ח סס: (ו) ע"ה פס"י מק"ש:
 (ז) אחר מאיר טיין לעיל ס' פשיירי דמשמע דהסם סדר זה לאמת שנימי דאימא ומקיף דאימא פנימי דאבא אלא של"ש שבגדלות אינו כן כמש"ל בגליון
 פ"י ומה טעם שנוי זה (ח) מה שכתב לפיין כפ"י הוא ע"ס והוא לקמן דרוש ו': (ט) ס' דנהי דפנימיות דאבא הוא כמו תנויות דעתיק הלא גם החיזונית
 דעתיק ממשך כק"ש בחפלת שחרית ולמה לא יוכל להמשיך ענימיות דאבא: (י) ח"מ ופיין כס' דפס"ה ומש"ס ופיין כס' פ"י דפס"ה דק"ש נלי"ה פיין ד"ס
 ד"א ס' ה' תי"ח דף קמ"ו פ"א: (י) כפ"ה שם וגם כפס"ו ופי"ו עד עי"ה: (יא) ס' מחיזונית דעתיק ומפנימיות דל"א דל"ב תקשה מדרגת' ב' לעיל שכתב כי
 מפנימיות עתיק א"א להמשיך עד זמן ביאת הגואל וכן כתב הרב שמשון פאן:

ע"ח ח"ב כ"א ע"ב. דע"ה ט"ו ע"ד אות י"א) אלו ולהוריד המוחין. ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיצוניות שהם ישסו"ת. להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע, ולז"א בתיבת ישראל. דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק (תבונה), דו"ק (יניקה) דיססו"ת הנק' תבונה, בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י (צ') דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר (יש"ס) דו"ק (יניקה) דיססו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב. וג"ר אלו, חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה (היינו חב"ד. חב"ד דנשמה, היינו כתר-דרוש הדעת) לכלי [פנימי ו]אמצעי שהוא [כחב"ד ו]חג"ת (מ"ל) דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק דיי"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ועו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד (גדלות). (ובערבית דפרצוף החיצון (ערבית) דבינה (עי פת"ע החדש ח"י עמ' צ"א ד"ה דבינה. שבערבית מתקנים רק בינה. ועי' ש"ש על ע"ח שער כ' פ"ט אות כ', זמרת הארץ דף א' ע"ב אות ד') דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' (ערבית) דז"א דבריאה) ובשחרית דפרצוף פנימי (שחרית) ואמצעי (מנחה) דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ה גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריאה). דהיינו ע"ב דמספר, שהיא מדרגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדרגה ה' זז' ממלכות דגבורה וכ"ו, ומ"ה שהם מדרגה ג' זז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבו ע"ב דפשוט דב"ן שהיא מדרגה ב' שהיא ד'. ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמשה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן (הם בחי' נפש. ויכוין להמשיך לנוק', מיסוד דאימא). וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ויין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע', ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא (שעה"פ) וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן, ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס. וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זווג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א. וגם הוא מושך הארה ממקום עליון [לג]. לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. וע"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד, מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות, ומזדווגים באחד (מע"א ע"א ע"ב. נה"ש י"ח ע"א, כ"ז ע"ב) ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות, ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנה"י דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שייכנסו בהם, ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף, ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף

להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א וחיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)
יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פע"ח דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה (גה"ש י"ז רע"ד). א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכיות דכל הז"מ. עוד ב' כי איך מומשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה ש"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ז רע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכיות דכל הז' מלכיות ולא בחי' המלך הז'. ועל מה ששאלנו כי איך מומשיכים מז"ת דאימא ואח"כ עוד מומשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה מומשיכים מז"ת דמל' דאימא ואח"כ מומשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו מומשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח שי"ט פ"ו ושי"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו'. יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל (דף ל"ה ע"ב, השד"ה אות ס"ב), וז"ל: ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו'. וכעד"ז במלת שמע בנוק', שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא, ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה דנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזה הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב. המסדר י"א

דעיבור דיניקה מנה"י דו"ק דישסו"ת הנק' תבונה
 לנה"י דו"ק דהבירורים* הכלולים בתוך הנוק' עם י"א ע"ב
 נרנח"י דנפש דרוח דנשמה, וזה שכתב מוחין
 דיניקה המלוכשים בנה"י דתבונה מע' ז' תחתונות
 דאימא, דהיינו נה"י דז' תחתונות עיבור דיניקה.
 ומ"ש בסידור שבידינו להמשיך נה"י דחג"ת
 ונה"י דאימא וכו' דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה
 ורב"ן, שנראה מזה שאין נמשך אלא מאימא ולא
 מאו"א שהם נה"י דחג"ת ונה"י דישסו"ת מצד
 המ"ה והב"ן כנו"ל. אפשר כיון שבערך הכולל כל
 בחינת ישסו"ת נק' אימא, וזכר בדברי הרב
 שנמשך לנוק' מאימא, נקטי לה הכי, וגם נק' בערך
 הכולל ב"ן דמ"ה ורב"ן, אבל האמת יש בו ממ"ה
 ומב"ן.

ובמלת ישראל נמשך מחב"ד וחג"ת כלים
 אמצעים ופנימים דו"ק דישסו"ת הנק'
 חו"ג דאבא דכללות ישסו"ת, לחג"ת דו"ק דמ"ה
 וב"ן דבירורים שבתוך הז"א העומדים באצילות^פ,
 עם נרנח"י דרנח"י דרוח דנשמה. ובנה"ש דף ס"ח
 ע"ב [בנדר"מ דף י"ח ע"ב] בק"ש דשבת,
 ומהקדמה דק"ש שבידינו, כתוב בסדר אחר,
 שבשמע נמשך מוחין דעיבור ויניקה דיניקה מו"ק
 דו"ק דישסו"ת הנק' תבונה, לכלי חיצון נה"י
 דחג"ת דזו"ן הנק' נוק', ובישראל מג"ר דו"ק
 דישסו"ת הנק' חו"ג לחג"ת דחג"ת דזו"ן הנק' ז"א.
 והסדר הא' שבנה"ש וסידור שבידינו יותר מסכים
 עם דברי הרב וכנו"ל.

דבריא ושם עומדים כל הבירורים שבירנו ע"י
 התפלה שסודם הם רפ"ח, ועתה כמלת שמע אנו
 מעלים רפ"ח הנו' עם פנים דשם ב"ן להק"ק ששם
 עומדת הנוק' ומתחברים יחד, ונק' שם על שמש,
 [ז"אך בנה"ש דף ס"ח [בנדר"מ דף י"ח ע"א] כתוב
 ובהיותינו בהיכל אהבה סוד החיבוק ושם עומדין
 המ' מלכות דנוק' רחל עם וכו'. וכן בסידור כמלת
 שמע כתוב לנה"י דו"ק דבירורים הכלולים בתוך
 הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריא. דמוכח
 שהנוק' עומדת בהיכל אהבה דז"א דבריא ולא
 בהק"ק שלו, ושם אנו מחברים הרפ"ח עמה. ודוחק
 לומר דמ"ש בהיכל אהבה ר"ל בהיכל אהבה
 דהק"ק שעלו הבירורים לשם דאחו"פ^{נח}. ועכשיו
 אנו מעלים אותן דאחור לזו"ן דאצילות ודפנים
 נשאים שם עד באהבה, ועיין לעיל מ"ש באות
 ל"ג. ובאמת בדברי הרב יש פנים לכאן ולכאן,
 ולמעשה יכוין לחברם לנוק' בסתם ועמידתה
 במקום שהיא וברוך היודע^{נח}. והנוק' הנו' היא
 מל' דז' המלכים דזו"ן כמ"ש בנה"ש דף הנו"ל,
 וכן הסכים בדף נ"ד ע"ב [בנדר"מ דף י"ז רע"ד],
 ובירורי עם"מ נכללים כשש מלכים דז"א ובירורי
 הב"ן נכלל כמלכות השביעית. וכתוב בדרוש ו'
 דק"ש ובפרק ב' משער הנסירה דצריך להמשיך
 לנוק' כמילת שמע מוחין דיניקה עם נה"י דתבונה
 מז"ת דאימא ולז"א במלת ישראל מחו"ג דאבא.
 והבנת הדברים שהבנתי מנה"ש דף הנוכר
 ומהקדמה א' שיש בידינו הוא כך, שנמשך מוחין

נ. המוקף בסוגריים מרובעים מכאן ועד לאחר הסימן להערה נ"ט הוא הגהה מהרב המחבר זלה"ה (הגהה
 שנכתבה בין השורות ולא בגליון), ומה שעשינו בסוגריים מרובעים להיות כתחילה עשה המחבר זלה"ה
 סוגריים עגולים ואח"כ העביר הקולמוס ועשאם מרובעים, לכך עשינו ג"כ מרובעים אע"פ שאינו הגהה
 דידן.

ג. כאן כתב הרב המחבר זלה"ה הגהה בגליון, (ואינו יודע אם ר"ל תוס' או תיקון למ"ש בשורה שאח"כ),
 ח"ל: ואפשר לומר דבשמע מעלין אותם דאחור להק"ק ודפנים ע"י אמת ויציב ועזרת, וכמש"ל באות ל"ג.

נ. שד"ה: עיין אות ל"ב בהגהה [הערה מס' מ"א] (מדפו"י).

ס. שד"ה עיין תו"ח דף צ"ד ע"ב (מדפו"י).

שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל', וצ' הוא בערך הכולל, שהו"ק נקרא צ' ול', והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ', אבל בוו הצ' עצמה יש בה צלם שלם מצד התבונה וצלם שלם מצד היש"ם בנו"ל^{סב}.

מ. בה' אלהינו ה' כתב הרב בדרוש ה' ו', דכ"ס דמוחא סתימאה יש הוי"ה א' דיודי"ן, ומיה"ו נמשך הוי"ה ואהי"ה* דיודי"ן וע"ב ס"ג לאו"א ורעת, ומה' אחרונה נמשך לזו"ן במלת אחד. ובנהר שלום דף מ"ג ע"ב [בנד"מ דף כ"ז ע"ב] כתוב דמיו"ד דהוי"ה דחכמה דמוחא סתימאה נמשך הוי"ה דיודי"ן לג' קוי אבא ויש"ם, ומבינה דמוחא סתימאה ה"י דהוי"ה נמשך אהי"ה דיודי"ן לג' קוי אימא ותבונה, ומדעת דמוחא סתימאה וי"ו דהוי"ה [מוחין דע"ב] לג' קוי חו"ג דדעות דאו"א וישסו"ת, ומה"י אחרונה מזו"ן דמוחא סתימאה נמשך הוי"ה ארנ"י לזו"ן. הנה לפי דבריו אלה פרצופי הדעות הם פרצוף הרוח, הדעת שבד' פרצופים שמזל הי"ג משפיע בהם, וע"י מזווגים או"א כנוצר בדרוש הדעת וז"ל,

תחת 1234567

ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל, הוא מחו"ג דאבא הנו' שהם חב"ד חג"ת דו"ק דישסו"ת שיש בהם צלם דתבונה וצלם דיש"ם, ובחינות אלו יש בהם בחינת ל"מ ובחינת צ', וכל ק"ש נכנס בה ס"א בחינה א' מהם כנודע. וכעד"ו במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת, ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ם, ונכנס בה א' מבחינות אלו כפי הק"ש ההיא כסדר ז"א. אבל שמות המוחין שלה כולם שוים ג' אלהי"ם, ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוק' ופרק א' דשער הירח שמוכח שמוחין דיניקה דנוק' הם ב' אלהי"ם מלאים כאלפי"ן וההי"ן בחו"ב ואלהי"ם פשוט בדעתה. ואין לומר דהתם מיירי במוחין דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה [הוא] ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעל המטה. ואם יש לחלק הוא בין כשהמשכה היא לבריאה, ובין כשהיא עומדת באצילות כדמוכח שם, וצ"ע. ואעפ"י

סא. נ"ל צ"ל בו במקום בה.

סב. שד"ה: נמצינו למדים מדברי המחבר ז"ל כי בב' תיבות שמע ישראל אנו ממשיכים לזו"ן מוחין שלמים דיניקה מו"ק דישסו"ת, כי בתיבת שמע אנו ממשיכים נה"י דחג"ת ונה"י דנה"י, ובישראל אנו ממשיכים חב"ד חג"ת דחג"ת וחב"ד חג"ת דנה"י, וכמו שבז"א נכנס צלם שלם מיש"ם וכן מתבונה, ובכל ק"ש נכנס בחינה אחת מהם ר"ל או צ' או ל"מ, כי בק"ש דקרבנות נכנס בז"א ל"מ דתבונה, והצ' דתבונה אינו חסר לעולם כמ"ש רז"ל, וגם נכנס הצ' דיש"ם, ובק"ש דיוצר נכנס הל"מ דיש"ם, ובק"ש דערבית כבר יש בו צלם דתבונה ועתה אנו ממשיכים בו הצ' דיש"ם... כן הוא ממש בתיבת שמע שצריך לכוין כמו בתיבת ישראל, כי בתיבת שמע דקרבנות נכנס בנוק' הל"מ דתבונה והצ' דיש"ם וכן ה"ה בתיבת שמע דק"ש דיוצר וה"ה בערבית כמו בתיבת ישראל ממש, אלא שההפרש הוא שבתיבת ישראל הכוונה היא בחב"ד וחג"ת דחג"ת וחב"ד וחג"ת דנה"י ובמילת שמע הכוונה תהיה בנה"י דחג"ת ובנה"י דנה"י. ומ"ש בסידור מוהרש"ש זיע"א בכוונת שמע הוא בדרך כלל. גם בשמות המוחין יש הפרש, כי בתיבת ישראל שמות המוחין הם מחולקין כמ"ש בסידור, אמנם בשמע כולם הם שמות אלקים כמ"ש הרב המחבר ז"ל ודוק. גם בהמשכת הנרנח"י צריך לכוין בשמע במ' אהי"ה ובמ' הוי"ת המנוקדות, אלא שהכא בשמע צריך לכוין בנרנח"י דרוח דנפש דנשמה, וכצ' דיש"ם דנפש דנשמה ובמ"ה ובב"ן כמ"ש בסידור בתיבת ישראל ודוק. ועיין בנה"ש דפום ירושת"ו דשנת תרכ"ז דף כ"א ע"ב בסופו [בנד"מ דף כ"ז ע"ב] ובדף י"ג ע"ג [בנד"מ דף י"ז ע"ד] שכ"כ בהדיא (מכת"י).

שמע

א

יחוד ה הו יה גי' ייא"י דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע", ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לברר בירורי רפ"ח

2-3-4
של אתמול

מדרגה ז'
יוד ה'י וי' ה'י

מדרגה ה' וז'

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י

מדרגה ג' וז'

יהוה יוד הא ואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'

י"ה יהו יהוה

סה"כ גי' רפ"ח

ד

זיווג היצוניות דאו"א
דגופא בגופא

יאהיהיה

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

גי' נ"ד

[לג:]

ג

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן [נוק' של
מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]

יוד הה וו הה

ועי"ז נק' שמו של שמע

ה) (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנפ"ר ומנפ"ר וו ומנפ"ר ומנפ"ר גי' ע מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

ווי יוד הה וו הה

רוח (מאבא) גי' ע מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא

מז"ת דאימא

מספר ס"ג

ו' אותיות

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י ע"ה

גי' ע מזח"ס דאימא (מוח)

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י ככללות י"ס פרטיות,
דנה"י כלים היצונים דזו"ק, [דנה"י צ' דיש"ס],
דחג"ת ונה"י קט"ו (ד) [מ] אימא (מז"ת דאימא).

עם מוחין פנימיים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם, שהם
ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלוכבשין
בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע.
שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש גנה"י, דנ"ר לקטנות, [דנה"י]
דנשמה יישו"ת, דב"ן דמ"ה ודב"ן (תבונה).

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דו"ק
לקטנות דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק'
(כ"ד שעות), העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

נשמה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

חיה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

אהיה
יהוה
אלהים

אהיה
יהוה
אלהים

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אוהויהו
יהוהויהו
אלהים

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א. [כפועל, נעשה באחד

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שה. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב.

[לד:]

ישׂראֵל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים דזו"ן],

דנה"י צ"ג, דפרצוף ו"ק קטנות דיש"ס אבא,

עם מוחין פנימיים דצ' דצלם המלוכשים בהם, עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ד' אהי"ה וד' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש צ"ג, דרוח יניקה, [דנפש] דנשמה, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן גיש"ס

(בג"ה) (נה"י)
נשמה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(חח"ן) (בג"ה) (דת"י)
חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה
ריבוע אלהים פשוט
א אל אלה אלהי אלהים
גי ר

חכמה
אלהים דיודי"ן
אלף למד הי יוד מם
גי ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

גי אל"י

מוחין פנימיים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים] דנה"י דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה דמ"ה ודב"ן גיש"ס [דבינה לחשא], דנה"י דבינה גישסו"ת דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הגז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש געי' עמוד רפח, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כללים פנימיים ואמצעיים דזו"ן. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש לעמוד רצ. עי' גם השרטוט בענין ק"ש לעמוד שה.

שְׁמַע יְמוּד הַהוּ יְהִי גִי' יִיאִי דס"ג יֵאֱהוּיָהּ זיווג חילו' דלוי"א.

ט"ב דע"ב מל' דחסד
צירורי צ"ן דע"י ואב"ח
ו"א

מדריגה שבועיה
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישים וז'

יֵאֱהוּיָהּ כנחר
יֵאֱהוּהוּים כמכ"ד

ט"ב דס"ג מל' דגבורה
צירורי צ"ן דנוק' דעסיק
ואימא ונוק' דז"א הכולל
ט"ב דמ"ה מל' דחנה"י
צירורי צ"ן דא"א

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'

יֵאֱהוּוּנהי כו"ח
ג' כ"ר

יהוה

יוד הא ואו הא

מדריגה ב' שטיא ד'

ט"ב דצ"ן מל' דמל'
צירורי צ"ן דניק'
דא"א ותצונה ורחל

י יהיהו יהוה
מדריגה ז' פנים דמל'
הרפ"ח פנים דמל' שס

י יהיהו יהוה ס"ה ג' רפ"ח
לחנר חלו'

יוד הה וו הה
כלים דמ"ן פס מ"ן

יוד הה וו הה
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

נפם י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י ג' ע מיסו' דאימא
כח המעלה מ"ן והוא רומא

רוח ווו יוד הה וו הה
מצינה דאימא

מז"ס דאימא

ג' ע מיסוד דאימא

נשמה וד ה וו ה

יוד הי ואו הי ג' ע

להמשיך חמ"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ס ונה"י דאימא חיה דנרנח"י נשמ' דנרנח"י
טס מוחין פנימי' דעיבור דל' דל' ול' דללס סהס ג' דנפש דנ"ר דנפש דנ"ר
אלהים עס חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין צהס דנשמה דנשמה
שהס ג' אה"ה וג' הויוס ונקודותס כידוע שהס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודב"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ
יְהוּוּהוּ יְהוּוּהוּ
אלהים
ישראל

לחמ"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנז'
הכלולים בחוך הנוק' העומדה צהיכל אהבה דבריאה.

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דחצונה לת"ת דחצונה ומלטנן הארת
הלבוש הנז' לצורך ת"ת דז"א.

סידור תפלה לרש"ש

טט

ישראל להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד וחג"ס דפ"לוק ו"ק דתכונה. טס
 מוחין מקיפיש דל"מ דללס המלוכס'ס זכס טס המיחין דיניקה
 המלוכס'ס זכס טכס מ"א חותיות דקמ"ג ג' אר"י טס חלקי הנרנח"י והמקיפ'י
 המלוכס'ס זכס טכס ט' אחיה וט' היות ונקודותיהם כידוע טכס חיות ונשמות
 וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרות דנשמה דב"ן דמ"ס ודב"ן:

אֱתֵיָהּ
יְהוָה

אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

אֱתֵיָהּ. אֱתֵיָהּ הַא יוֹד הַא. אֱתֵיָהּ לְמַד פֶּא. הַא אֱתֵיָהּ.

יוֹד וְאוֹ דִלֶת הַא אֱתֵיָהּ ג' אֱל"י וסס מוחין דל"מ דללס דו"ק דחצו':
 לחח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד חג"ס דפר' ו"ק דב"ן דמ"ס ודב"ן דח"צ דו"א
 (בר"ח גס דכחר)

גַּם יכיון להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפ"לפי ו"ק דיש"ס טס מוחין פנימיים
דצ דללס המלוכס'ס זכס טס המוחין דיניקה דיש"ס המלוכס'ס טכס מילוי שד"י
 ג' **ש"ך** טס חלקי הנרנח"י והמקיפ'י המלוכס'ס זכס טכס ד' אחיה וד' היות
 טס נקודותיהם כידוע טכס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנפש
 דרות דנשמה דמ"ס דמ"ס ודב"ן:

אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ אֱתֵיָהּ אֱתֵיָהּ	אֱתֵיָהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

ש"ן דִלֶת יוֹד ג' ס"ר וסס מוחין פנימי' דל' דללס דו"ק דיש"ס
 לחח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפר' ו"ק דמ"ס דמ"ס ודב"ן דח"צ דו"א. (יגס דכחר בר"ח):
 יכיון לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד דתכינה ולסעלותו לת"ס דתכונה.
 ומלמננס הספסרס הנז' ללורך הדעס דז"א:

יח דחול יכיון

שמע יחוד ה הו יה גי' ייאי דס"ג יאההויהה זיווג מילוי דלוי"א

ע"ב דע"ב מלי דחסד
בירורי צ"ן דע"י ואבא
וז"א

מדריגה שביעית
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישית וז'

יאההויהה בכתר
יאהלוההים במכ"ד

ע"ב דס"ג מלי דגבורה
בירורי צ"ן דנוק' דעתיק
ואימא ונוק' דז"א הכולל

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'

יאהרונהי בז"ת
גי' כ"ר

ע"ב דמ"ה מלי דתנה"י
בירורי צ"ן דל"א
ויש"ס ויעקב

יהוה
יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שהיא ד'

ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלו
הרפ"ח עם פנים דמלי' שס
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

י יה יהו יהוה
מדריגה ז' פנים דמל'
יוד הה וו הה

ע"ב דצ"ן מלי דמלי'
בירורי צ"ן דנוק'
דל"א ותצובה ורחל

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דלוי"א

כת המעלה מ"ן והוא רוחא מיסוד דלוי"א

רוח ווו יוד הה וו הה גי' ע' מיסוד דלוי"א

מז'ת דלוי"א

מבינה דלוי"א

נשמה וד ה וו ה גי' ע' יוד הי ואו הי

להמשך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דלוי"א
עם מוחין פנימים דעיבור דלי' דלי' ול' דללס שהס ג'
אלהים עם חלקי הגרנח"י והמקיפין המלוכשין בהס
שהס ג' אה"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות
וגשמות וחיות וגשמות דרוחות דגרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלולי'
בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבדיאה :

אהויהויהו אהויהויהו
יהויהויהו יהויהויהו
אלהים
ישראל

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתצבו' לת"ת
דתצבו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך מח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוק ו"ק דיט"ס
 עם מקיפי ה"ל"מ המלוכסים בהם עם המוחין דיניקה המלוכסים
 בהם שהם י"ה לאלהים דיודין בהכאה גי' ש' מקיף דחכמה. וי"ה לאלהים
 דהס"ן בהכאה גי' ר' מקיף דבינה. וי"ה לאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכסים
 בהם שהם ט' אהי"ה וט' הויות ונקודותם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמו'
 לרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י לרוח לרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דנרנח"י לרוח דנשמה

אהיה

יהוה

נשמה דנרנח"י דנח"י	חיה ונשמה לרוח דנרנח"י	חיה דנרנח"י דנח"י
לרוח דנשמה	לנח"י לרוח דנשמה	לרוח דנשמה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
נשמה דנרנח"י לרוח	חיה ונשמה לרוח דנרנח"י	חיה דנרנח"י לרוח
לרוח דנשמה	לרוח דנשמה	לרוח דנשמה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

בינה

חכמה

הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי

חסדים
 יוד הא
 גבורות
 יה
 גי' אל"י

הי
 גי' ש'

מוחין מקיפים ל"מ דללס דו"ק דיט"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוק'
 ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"ב דבינה דז"א. ובר"ח גס דכתר :
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבו' להעלותו לת"ת דתבו'. ומלטננת
 העטרה הנז' לאורך הדעת דז"א :

